

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010911
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010911.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného S. G., o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.6.2020 č.k. 9PP/60/2020-20, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.9.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného S. G., nar. XX.XX.XXXX v T., nap. bytom: T., F. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 15.11.2017, sp. zn. 2T/102/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.02.2018, sp. zn. 3To/1/2018 podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 4 roky nepodmienične, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

3. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmienčné prepustenie. Prvostupňový súd v tejto súvislosti konštatuje, že druhá zákonná (materiálna) podmienka a to tá, že v plnení svojich pracovných i mimopracovných úloh počas výkonu trestu odňatia slobody vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, sa nejavila byť splnená. Poukazuje na pomerne závažné porušenia ústavného poriadku odsúdeným, pričom jeho správanie sa stabilizovalo až od októbra 2019. Splnená nebola ani tretia zákonná (materiálna) podmienka, t. j.

dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Odsúdený je po prvý krát vo výkone trestu odňatia slobody, avšak je potrebné zohľadniť, že bol celkovo 4 krát odsúdený, v čase rozhodovania súdu iba čiastočne plní programu zaobchádzania, nakoľko sa dopustil viacerých porušení ústavného poriadku, a preto u neho nemožno konštatovať dosiahnutie účelu trestu, a teda predpoklad vedenia riadneho života v prípade jeho podmieneného prepustenia.

7. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

8. Na základe hodnotenia ústavu na výkon trestu a trestnej minulosti odsúdeného dospel prvostupňový súd k správne záveru o nespĺnení materiálnych podmienok. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

9. Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

10. Tu možno konštatovať, že správanie odsúdeného nebolo v prvých rokoch výkonu trestu odňatia slobody na požadovanej úrovni, dopustil sa mnohých vážnych disciplinárnych previnení. Správanie odsúdeného sa vo výkone trestu zlepšilo až po určitom čase, a to s blížiacou sa možnosťou podmieneného prepustenia. Disciplinárne odmenený nebol, disciplinárne tresty vykázané nemá.

11. Sťažnostný súd na základe hodnotenia odsúdeného konštatuje, že napriek dobe doposiaľ vykonaného trestu, odsúdený nepreukázal polepšenie, nakoľko nebol ani len raz disciplinárne odmenený. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený však počas dvoch rokov výkonu trestu odňatia slobody nebol schopný vytvoriť si lepšie podmienky počas výkonu trestu tým, že by sa jeho správanie a vystupovanie dalo ohodnotiť disciplinárnou odmenou. Je možné preto konštatovať, že zo strany odsúdeného nedošlo k polepšeniu, ale len k prispôsobeniu režimu výkonu trestu odňatia slobody.

12. Vzhľadom na problémovú a dlhodobú adaptáciu na výkon trestu odňatia slobody a nezískanie žiadnej disciplinárnej odmeny nemohol súd dospieť k jednoznačnému záveru o splnení prvej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie. Preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Súd nevzhladal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

13. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

14. Sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako nepriaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti, drogovú závislosť odsúdeného a jeho závislosť na alkohole, spáchanie zločinu a nízke vzdelanie odsúdeného. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 4 záznamy), pričom mu už bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu prostredníctvom inštitútu podmieneného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

15. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

16. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

17. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.